

colloquium-journal

ISSN 2520-6990

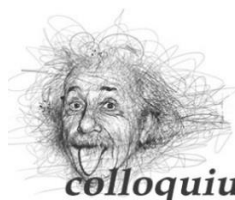
Międzynarodowe czasopismo naukowe

Culturology
Jurisprudence
Technical sciences
Computer sciences
Historical sciences
Pedagogical sciences
Philological sciences
Geographical sciences

№31(224) 2024

Część 2

DNA

colloquium-journal

ISSN 2520-6990

ISSN 2520-2480

Colloquium-journal №31 (224), 2024

Część 1

(Warszawa, Polska)

Redaktor naczelny - **Paweł Nowak**
Ewa Kowalczyk

Rada naukowa

- **Dorota Dobija** - profesor i rachunkowości i zarządzania na uniwersytecie Koźmińskiego
- **Jemielniak Dariusz** - profesor dyrektor centrum naukowo-badawczego w zakresie organizacji i miejsc pracy, kierownik katedry zarządzania Międzynarodowego w Ku.
- **Mateusz Jabłoński** - politechnika Krakowska im. Tadeusza Kościuszki.
- **Henryka Danuta Stryczewska** – profesor, dziekan wydziału elektrotechniki i informatyki Politechniki Lubelskiej.
- **Bulakh Iryna Valerievna** - profesor nadzwyczajny w katedrze projektowania środowiska architektonicznego, Kijowski narodowy Uniwersytet budownictwa i architektury.
- **Leontiev Rudolf Georgievich** - doktor nauk ekonomicznych, profesor wyższej komisji atestacyjnej, główny naukowiec federalnego centrum badawczego chabarowska, dalekowschodni oddział rosyjskiej akademii nauk
- **Serebrennikova Anna Valerievna** - doktor prawa, profesor wydziału prawa karnego i kryminologii uniwersytetu Moskiewskiego M.V. Lomonosova, Rosja
- **Skopa Vitaliy Aleksandrovich** - doktor nauk historycznych, kierownik katedry filozofii i kulturoznawstwa
- **Pogrebnaya Yana Vsevolodovna** - doktor filologii, profesor nadzwyczajny, stawropolski państwowy Instytut pedagogiczny
- **Fanil Timeryanowicz Kuzbekov** - kandydat nauk historycznych, doktor nauk filologicznych. profesor, wydział Dziennikarstwa, Bashgosuniversitet
- **Aliyev Zakir Hussein oglu** - doctor of agricultural sciences, associate professor, professor of RAE academician RAPVHN and MAEP
- **Kanivets Alexander Vasilievich** - kandydat nauk technicznych, profesor nadzwyczajny Wydział Agrotechnologii i Transportu Drogowego, Państwowy Uniwersytet Rolniczy w Połtawie
- **Yavorska-Vitkovska Monika** - doktor edukacji, szkoła Kuyavsky-Pomorsk w bydgoszczu, dziekan nauk o filozofii i biologii; doktor edukacji, profesor
- **Chernyak Lev Pavlovich** - doktor nauk technicznych, profesor, katedra technologii chemicznej materiałów kompozytowych narodowy uniwersytet techniczny Ukrainy „Politechnika w Kijowie”
- **Vorona-Slivinskaya Lyubov Grigoryevna** - doktor nauk ekonomicznych, profesor, St. Petersburg University of Management Technologia i ekonomia
- **Voskresenskaya Elena Vladimirovna** doktor prawa, kierownik Katedry Prawa Cywilnego i Ochrony Własności Intelektualnej w dziedzinie techniki, Politechnika im. Piotra Wielkiego w Sankt Petersburgu
- **Tengiz Magradze** - doktor filozofii w dziedzinie energetyki i elektrotechniki, Georgian Technical University, Tbilisi, Gruzja
- **Usta-Azizova Dilnoza Ahrarovna** - kandydat nauk pedagogicznych, profesor nadzwyczajny, Tashkent Pediatric Medical Institute, Uzbekistan
- **Oktay Salamov** - doktor filozofii w dziedzinie fizyki, honorowy doktor-profesor Międzynarodowej Akademii Ekoenergii, docent Wydziału Ekologii Azerbejdżańskiego Uniwersytetu Architektury i Budownictwa
- **Karakulov Fedor Andreevich** – researcher of the Department of Hydraulic Engineering and Hydraulics, federal state budgetary scientific institution "all-Russian research Institute of hydraulic Engineering and Melioration named after A. N. Kostyakov", Russia.
- **Askaryants Wiera Pietrowna** - Adiunkt w Katedrze Farmakologii, Fizjologia. Taszkencki Pediatryczny Instytut Medyczny. miasto Taszkent

SlideShare

INDEX COPERNICUS
INTERNATIONAL

«Colloquium-journal»

Wydawca «Interdruk» Poland, Warszawa

Annopol 4, 03-236

E-mail: info@colloquium-journal.org

<http://www.colloquium-journal.org/>

CONTENTS

GEOGRAPHICAL SCIENCES

Хамрокулов Ж.С., Назаралиев Д.В., Шелутко В. А.

ОЦЕНКА ВЛИЯНИЯ АНТРОПОГЕННЫХ ФАКТОРОВ НА ИЗМЕНЕНИЕ СТОКА РЕКИ АМУДАРЬЯ4

Khamrokulov J.S., Nazaraliev D.V., Shelutko V.A.

ASSESSMENT OF THE INFLUENCE OF ANTHROPOGENIC FACTORS ON CHANGES IN THE FLOW OF THE AMUDARYA RIVER.....4

COMPUTER SCIENCES

Спиридонов А.В., Рудницкая А.А.

СРАВНИТЕЛЬНОЕ ИССЛЕДОВАНИЕ СИММЕТРИЧНЫХ И АСИММЕТРИЧНЫХ КРИПТОГРАФИЧЕСКИХ АЛГОРИТМОВ.....12

Spiridonov A.V., Rudnitskaya A.A.

COMPARATIVE STUDY OF SYMMETRIC AND ASYMMETRIC CRYPTOGRAPHIC ALGORITHMS.....12

CULTUROLOGY

Харрасова Р.Ф., Алиева С.А.

РОЛЬ ЖУРНАЛА «НОВЫЙ ОЧАГ» В ФОРМИРОВАНИИ ЖЕНСКИХ ЦЕННОСТЕЙ15

Kharrasova R.F., Alieva S.A.

THE ROLE OF THE MAGAZINE "NOVY OCHAG" IN THE FORMATION OF WOMEN'S VALUES.....15

PHILOLOGICAL SCIENCES

Агаева Ф.З.

ВЛИЯНИЕ ЛИНГВИСТИЧЕСКОЙ ИДЕОЛОГИИ НА ФОРМУЛЫ ОБРАЩЕНИЯ В АЗЕРБАЙДЖАНСКОМ И ФРАНЦУЗСКОМ ЯЗЫКАХ19

Aghayeva F. Z.

THE INFLUENCE OF LINGUISTIC IDEOLOGY ON ADDRESS ETIQUETTES IN AZERBAIJANI AND FRENCH LANGUAGES19

PEDAGOGICAL SCIENCES

Гребінь С. М.

ПЕДАГОГІЧНИЙ ДОСВІД НІМЕЧЧИНИ В КОНТЕКСТІ РЕФОРМУВАННЯ НОВОЇ СИСТЕМИ ОСВІТИ В УКРАЇНІ ..21

Hrebin S. M.

PEDAGOGICAL EXPERIENCE OF GERMANY IN THE CONTEXT OF REFORMING THE NEW EDUCATION SYSTEM IN UKRAINE21

Гафурова Н.М., Миракбаров М.М.

ДУХОВНО НРАВСТВЕННОЕ ВОСПИТАНИЕ В МИРЕ: СРАВНИТЕЛЬНЫЙ АНАЛИЗ.....24

Gafurova Nodira M., Mirakbarov M.M.

SPIRITUAL AND MORAL EDUCATION IN THE WORLD: COMPARATIVE ANALYSIS24

Гафурова Н.М., Уста-Азизова Д.А.

МОТИВАЦИЯ КАК СТЕРЖЕНЬ ОБРАЗОВАТЕЛЬНОГО ПРОЦЕССА В МЕДИЦИНСКОМ ВУЗЕ26

Gafurova N.M., Usta-Azizova D.A.

MOTIVATION AS THE CORE OF THE EDUCATIONAL PROCESS AT A MEDICAL UNIVERSITY26

Уста-Азизова Д.А., Гафурова Н.М.

РОЛЬ ПОЗИТИВНОЙ ПСИХОЛОГИИ В МЕДИЦИНСКОЙ СФЕРЕ29

Usta-Azizova D.A., Gafurova N.M.

THE ROLE OF POSITIVE PSYCHOLOGY IN THE MEDICAL FIELD ROL29

Usta-Azizova D.A., Gafurova N.M.

TIBBIYOT SOHASIDA IJOBIY PSIXOLOGIYANING29

Хрящевська Л.М.,

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ІННОВАЦІЙНИХ ПІДХОДІВ У СУЧАСНІЙ СИСТЕМІ ОСВІТИ В УКРАЇНІ33

Hryashchevskaya L. M.,

THEORETICAL AND METHODOLOGICAL ASPECTS OF INNOVATIVE APPROACHES IN THE MODERN EDUCATION SYSTEM IN UKRAINE.....33

TECHNICAL SCIENCES

Захаров Ф. Н., Цянь Цзе, Сюй И

МЕТОДЫ И ПЕРСПЕКТИВЫ ПРИМЕНЕНИЯ ИСКУССТВЕННОГО ИНТЕЛЛЕКТА ДЛЯ ПРОГНОЗИРОВАНИЯ
ВЕТРОВОГО ВОЗДЕЙСТВИЯ НА ВЫСОТНЫЕ ЗДАНИЯ37

Zakharov F. N., Qian Jie, Xu Yi

METHODS AND PROSPECTS OF APPLYING ARTIFICIAL INTELLIGENCE FOR PREDICTING WIND EFFECTS ON HIGH-
RISE BUILDINGS37

Nuianzin O.M., Tyshchenko Y.O., Kryshstal D.O., Shkarabura I.M.

STUDY OF TEMPERATURE CONDITIONS DURING FIRES IN CABLE TUNNELS40

Нуйанзін О.М., Тищенко Є.О., Кришталь Д.О., Шкарабура І.М.

ДОСЛІДЖЕННЯ ТЕМПЕРАТУРНИХ РЕЖИМІВ ПІД ЧАС ПОЖЕЖ У КАБЕЛЬНИХ ТУНЕЛЯХ40

JURISPRUDENCE

Асламов О., Марієнко А.

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ ВИКОНАННЯ ПОКАРАНЬ ТА ЇХ ВПЛИВ НА НАЦІОНАЛЬНІ СИСТЕМИ48

Aslamov O., Marienko A.

INTERNATIONAL STANDARDS FOR EXECUTION OF PUNISHMENTS AND THEIR IMPACT ON NATIONAL
SYSTEMS48

Дідковський О.Є., Свистун В.В., Копилов Е.В.

ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЇ В ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВІЙ ДІЯЛЬНОСТІ: АНАЛІЗ, ПЕРСПЕКТИВИ ТА
ВИКЛИКИ53

Didkovskii O.E., Svistun V.V., Kopylov E.V.

USE OF INFORMATION IN OPERATIVE AND INVESTIGATION ACTIVITIES: ANALYSIS, PERSPECTIVES AND
CHALLENGES53

Каширін О.Г., Чередниченко Є.А., Копилов Е.В.

ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ КРИМІНАЛЬНОГО АНАЛІЗУ В РОЗКРИТІ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ
У СФЕРІ ПОРУШЕННЯ ВСТАНОВЛЕНИХ ПРАВИЛ ОБІГУ НАРКОТИЧНИХ ЗАСОБІВ, ПСИХОТРОПНИХ РЕЧОВИН,
ЇХ АНАЛОГІВ ТА ПРЕКУСОРІВ57

Kashirin O.G., Cherednychenko E.A., Kopylov E.V.

FEATURES OF THE USE OF CRIMINAL ANALYSIS IN DISCLOSURE OF CRIMINAL OFFENSES IN THE FIELD OF
VIOLATIONS OF THE ESTABLISHED RULES OF TRAFFIC OF NARCOTICS, PSYCHOTROPIC SUBSTANCES, THEIR
ANALOGUES AND PRECURSORS57

Бабічев І.В., Прасула Д.М., Копилов Е. В.

ДОКУМЕНТУВАННЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ, ПОВ'ЯЗАНИХ ІЗ СТВОРЕННЯМ ЗЛОЧИННИХ
ОРГАНІЗАЦІЙ60

Babichev I.V., Prasula D.M., Kopylov E.V.

DOCUMENTATION OF CRIMINAL OFFENSES RELATED TO THE CREATION OF CRIMINAL ORGANIZATIONS60

УДК 37:001.895(477)

Хрящевська Л.М.,

кандидат історичних наук, доцент кафедри історії Миколаївський національний університет імені
В.О. Сухомлинського, ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2611-0817>

<https://doi.org/10.5281/zenodo.14097233>

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ІННОВАЦІЙНИХ ПІДХОДІВ У СУЧАСНІЙ СИСТЕМІ ОСВІТИ В УКРАЇНІ

Hryashchevskaya L. M.,

candidate of historical sciences, associate professor of department to history, Mykolaiv national university
to the name of V. O. Sukhomlynskyo, e-mail: ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2611-0817>

THEORETICAL AND METHODOLOGICAL ASPECTS OF INNOVATIVE APPROACHES IN THE MODERN EDUCATION SYSTEM IN UKRAINE

Анотація:

У статті розглянуто теоретико-методологічні аспекти інноваційних підходів у сучасній системі освіти в Україні. Проаналізовано інноваційні процеси, що відбуваються в освіті, а саме: уніфікація освіти, прагматизація вищої школи, розвиток системи управління якістю знань, створення системи безперервного навчання. Досліджено педагогічну інновацію, технології та способи впливу на особистість, мету вищої освіти в Україні. Визначено специфічну рису сучасного теоретичного та практичного знання, напрями інноваційних педагогічних технологій та доведено беззаперечність ролі інноваційних інтерактивних технологій в освітньому процесі.

Summary:

The article examines the theoretical and methodological aspects of innovative approaches in the modern education system in Ukraine. Innovative processes taking place in education are analyzed, namely: unification of education, pragmatization of higher education, development of the knowledge quality management system, creation of a continuous education system. Pedagogical innovation, technologies and methods of influence on the personality, the goal of higher education in Ukraine were studied. The specific feature of modern theoretical and practical knowledge, the directions of innovative pedagogical technologies were determined and the indisputable role of innovative interactive technologies in the educational process was proven.

Ключові слова: інновація, критерії, інформаційні технології, інноватика, безперервна освіта, інноваційне навчання, педагогічна технологія, технологічний підхід.

Key words: innovation, criteria, information technology, innovation, continuous education, innovative learning, pedagogical technology, technological approach.

Постіндустріальне суспільство, чи суспільство інформаційних технологій, на відміну від індустріального суспільства кінця XIX – середини XX ст., характеризується тенденцією безперервного навчання. Сучасна людина повинна бути самостійною і активною, вміти приймати рішення і адаптуватися до умов життя, що змінюються. Система безперервної освіти не тільки нагальна потреба кожної людини, а й найважливіший чинник економічного розвитку. Інвестиції в людину найефективніші, оскільки розвивають людський потенціал, від якого залежать темпи науково-технічного прогресу, рівень культури та продуктивність праці. Тому у стратегічному плані вкладення в освіту мають найвищу віддачу.

Однією з глобальних характеристик нашого часу є затвердження інноваційного способу розвитку як домінуючого. Як відзначає відомий французький соціолог Мішель Крозьє, у сучасній конкурентній боротьбі перевагою є не володіння ресурсами та матеріальними цінностями, а здатність до нововведень. Під поняттям «інновація» розуміють нововведення, що породжує процес динамічного розвитку. Інноватика – галузь наукових знань про сутність інноваційних процесів у різних галузях, а

також про концепції, методи та інструменти управління цими процесами.

Основними джерелами інновацій є потреби суспільства, інтелектуальна діяльність людини та досягнення державних інститутів національних інноваційних систем. Інноваційна діяльність - практична діяльність, пов'язана з освоєнням широкого спектра нововведень: нових конкурентоспроможних видів продуктів, сучасних технологій, альтернативних ресурсів, ефективних організаційних форм виробництва та управління, а також ринків, що формуються на підприємствах, в галузях, регіонах і країнах. Критеріями інновації у науці є важлива новизна, нестандартність теоретичних рішень та пов'язані з ними наступні відкриття у практичній діяльності [2, с. 28].

Уніфікація освіти, прагматизація вищої школи, розвиток системи управління якістю знань, створення системи безперервного навчання – все це дозволяє говорити про інноваційні процеси, що відбуваються в освіті України. Під інноваціями у сфері освіти розуміють усе, що пов'язане із впровадженням у практику передового педагогічного досвіду. Як галузь педагогічної науки інноватика вивчає процес оновлення освітньої діяльності, його прин-

ципи, закономірності, засоби та методи. Педагогічна інновація спрямована на впровадження в навчальне середовище нововведень, що покращують характеристики як окремих компонентів, так і освітньої системи в цілому [10].

Актуальні напрями сучасної педагогічної діяльності, пов'язаної з освоєнням широкого спектра нововведень:

- використання принципово нових концептуальних основ професійно-педагогічної діяльності та інформаційних технологій;
- впровадження інноваційного менеджменту;
- технологізація навчання;
- навчально-методичне забезпечення інновацій;
- проектування авторського експерименту.

Сьогодні освіта в Україні орієнтована на створення таких технологій та способів впливу на особистість, які гарантують баланс між соціальними та індивідуальними потребами. Запускаючи механізм саморозвитку (самовдосконалення, самоосвіти), вони забезпечують готовність людини до реалізації власної індивідуальності та до участі в інноваційних процесах, що призводять до зміни суспільства. Інноваційними процесами у системі освіти називають керовані процеси створення, сприйняття, оцінки, освоєння та застосування педагогічних нововведень [5, с. 338].

Інноватика у вищій освіті як цілеспрямована зміна освітньої системи передбачає розвиток у позитивних особистісних якостей, що навчаються: громадянськості, цілеспрямованості, відповідальності, креативності, працьовитості, толерантності. Таким чином, метою вищої освіти є:

- формування компетенцій у сфері пізнавальної чи соціальної професійної діяльності;
- розуміння закономірностей суспільно-історичного розвитку;
- виявлення взаємозв'язку природи, суспільства та особистості;
- забезпечення фізичного та духовного здоров'я;
- готовність до соціальної мобільності та досягнень стійкості на ринку праці. Важливо відзначити, що інноваційна діяльність викладача, порівняно з традиційною системою освіти, спрямована на зміну особистості того, хто навчається за рахунок максимального розкриття його природних здібностей [3, с. 30]. Використовуючи новітні досягнення науки і практики, педагог розвиває у студентів вміння знаходити мотивацію своїм діям, самостійно орієнтуватися в отриманій інформації, а головне формує творче, нешаблонне мислення.

Процес розвитку вищої освіти в умовах постіндустріального суспільства та його роль у житті людей характеризується складністю та багатогранністю. Специфічною рисою сучасного теоретичного та практичного знання є інтенсивність його накопичення, формування нових наукових напрямів та їх тісна взаємодія.

У зв'язку з цим виникають проблеми в освоєнні людиною навколишнього матеріального світу та інформаційного простору, через що відбуваються

значні зміни у всіх видах людської діяльності. Це пред'являє незрівнянно суворі вимоги до рівня підготовки фахівців, що проявляється у поглибленому вивченні наук, необхідності ефективної професійної роботи, більш ґрунтовному володінні вміннями і технологіями, соціальній та формуванні мотивації до самостійного підвищення кваліфікації. В даний час в умовах інформаційного вибуху, коли актуальним стає закріплення в пам'яті великих обсягів інформації, питання активізації самоосвіти набуває особливої актуальності. Це означає, що процес навчання сучасної людини не закінчується в школі, коледжі чи вузі, а стає постійним.

Система безперервної освіти – не догма, а потреба кожного, тому необхідно під іншим кутом поглянути на активне використання інноваційних технологій навчання, що змінили модель освіти. Застосування сучасних інформаційних технологій, зокрема комп'ютерних, дає можливість повною мірою розкрити педагогічні та дидактичні функції нових методик, реалізувати закладені у яких переваги [3].

У 1990-ті роки. у програмі ЮНЕСКО було сформульовано освітні орієнтири, головним у тому числі визнано спрямованість активне освоєння ситуації соціальних змін. В рамках цього положення основними типами сучасної освіти визнано підтримуюче навчання та інноваційне навчання. Підтримуюче навчання націлене на збереження та відтворення існуючої культури, соціального досвіду.

Інноваційне навчання передбачає внесення змін до існуючої культури, соціального середовища. Підвищення освітньої культури та професійної компетентності відбувається за такими напрямами [6]:

- розвиток творчих здібностей на вирішення проблемних завдань, креативний підхід до них;
- формування навичок самоорганізації, що полегшують адаптацію до умов ринку, що змінюються;
- систематичне поглиблення знань, підвищення компетентності;
- вироблення умінь, необхідні створення ефективних партнерських відносин.

Інноваційні педагогічні технології - це технології, які при інтеграції в освітній процес дозволяють досягати цілей альтернативними методами, зберігаючи при цьому досягнення вітчизняної педагогіки та психології, а також допомагають повною мірою реалізувати закладені в них потенційні можливості [2].

Технологія – будь-який засіб перетворення вихідних матеріалів, будь то люди, інформація або фізичні тіла, які використовуються для отримання бажаної продукції або послуг. Це сукупність та послідовність методів та процесів обробки сировини, що дозволяють отримати продукцію із заданими параметрами.

Сучасні дослідники зазначають, що технологізація діяльності сучасної людини, розвитку та функціонування суспільства та всього соціального простору актуалізувала питання визначення сутності соціальних технологій як суспільного явища.

У наукових працях з педагогіки увагу дослідників особливо привертають технології:

- модульно-рейтингове навчання;
- проектного навчання;
- проблемного навчання;
- контекстного навчання;
- інтерактивного навчання;
- ігрові;
- інформаційні та ін.

Серед безлічі напрямів інноваційних педагогічних технологій, в яких реалізуються індивідуальний та диференційований підходи до навчання та можливості рефлексії, найбільш актуальними та відповідними сучасним цілям, на думку різних авторів, є:

- навчання у співпраці (cooperative learning);
- метод проектів;
- різнорівневе навчання;
- портфоліо учня.

Дослідники технологічного підходу [4, с. 5] до навчання підкреслюють, що до структури будь-якої навчальної технології повинні входити дві складові:

- цілепокладання – постановка діагностичної мети із зазначенням необхідного рівня засвоєння матеріалу;
- вхідна діагностика – створення однорідних умов навчання.

Основними ознаками діагностичності мети є точне визначення бажаної якості, властивості, уміння чи навички, а також наявність діагностичного інструментарію. Його використання, з одного боку, дозволяє об'єктивно та однозначно виявити потрібну якість, властивість, уміння. З іншого боку, дає можливість заміряти його рівень розвитку та сформованості, оцінити та порівняти з еталоном. До технологічно організованого процесу навчання висуваються певні вимоги. 1. Постановка діагностичної мети із зазначенням бажаного рівня засвоєння. 2. Контроль ефективності процесу навчання та визначення рівня досягнення поставленої мети (за даним рівнем засвоєння). 3. Досягнення кінцевого результату з точністю щонайменше 70 % (за цим рівнем засвоєння) [4, с. 7].

Говорячи про технологічний підхід до навчання, слід зазначити наявність чітких критеріїв технологічності даного процесу:

- концептуальність – посилення на наукову концепцію; філософське, психологічне, дидактичне, соціально-педагогічне обґрунтування цілей;
- системність – дотримання логіки навчання, кореляція окремих частин, цілісність процесу;
- керованість – діагностичне цілепокладання, планування та проектування процесу навчання, варіювання навчальними засобами з метою корекції;
- ефективність – досягнення стандарту навчання, визначення кінцевого результату за прийнятними витратами;
- відтворюваність – можливість застосування технології в інших навчальних закладах учасниками навчального процесу.

При дослідженні технологічного підходу вченими виявили існування низки відмінностей технології від методики навчання [11]. Зокрема, специфіка технологічно організованого навчального процесу передбачає наявність характерних ознак:

- чітке визначення кінцевої мети;
- об'єктивні методи контролю над досягненням мети;
- досягнення комплексу цілей навчання, чи універсальність вивчення навчального матеріалу;
- проектування повного навчального процесу;
- скорочення до мінімуму ситуацій, які потребують вибору та переходу до педагогічних експериментів у пошуках прийнятних результатів.

Таким чином, у роботах вітчизняних учених дослідження досвіду інноваційної діяльності у сфері освіти та науки постає як спосіб перетворення педагогічної дійсності. Актуальні інноваційні технології виступають єдиною реальністю та динамічно стійким феноменом, а в процесі використання демонструють різні варіації.

У сучасному світі більшість знань систематично застарівають та потребують оновлення, тому безперервне навчання є необхідною умовою професійного успіху.

Викладачі, які прагнуть бути конкурентоспроможними, повинні постійно вчитися: той, хто має нове знання, зберігає конкурентні переваги. Йдеться не лише про молодих спеціалістів та випускників навчальних закладів, а й про працівників з великим професійним досвідом [9].

Огляд наукової літератури показує, що у міждисциплінарних дослідженнях терміни «технологія» і «педагогічна технологія» широко використовуються з різним розумінням [8, с. 13]. З одного боку, поняття «технологія» означає будь-який засіб перетворення вихідних матеріалів (людей, інформації, фізичних матеріалів тощо) для отримання бажаної продукції або послуг; сукупність та послідовність методів та процесів перетворення вихідних матеріалів, що дозволяють отримати продукцію із заданими параметрами. З іншого боку, «технологія» – це сукупність знань, технік та методів діяльності щодо відтворення та надання освітніх послуг. Що стосується «педагогічної технології», асоціація з педагогічних комунікацій та технологій США пропонує розглядати це поняття як комплексний інтегративний процес, що включає людей, ідеї, засоби та способи організації діяльності для аналізу недоліків планування, забезпечення, оцінювання та управління вирішенням проблем, що охоплюють усі аспекти засвоєння знань [6].

За визначенням ЮНЕСКО, педагогічна технологія – це систематичний метод планування, застосування та оцінювання всього процесу навчання та засвоєння знань шляхом урахування людських та технічних ресурсів, взаємодії між ними для виявлення найбільш ефективної форми освіти. Це комплексна інтегративна система, що включає впорядковане безліч операцій та дій, які забезпечують педагогічне цільове визначення, змістовні, інформаційно-предметні та процесуальні аспекти, які спрямовані на засвоєння систематизованих

знань, набуття професійних умінь і формування у особистісних якостей, що навчаються цілями навчання [6].

Дослідниця О.Є. Антонова запропонувала своє трактування поняття «педагогічна технологія» [1, с. 8]. Це продумана у всіх деталях модель спільної педагогічної діяльності щодо проектування, організації та проведення навчального процесу з безумовним забезпеченням умов, комфортних для викладача та студентів. Сучасна освітня практика гостро ставить проблему використання у професійно-освітньому просторі педагогічних технологій. Розробляючи нові навчальні програми, викладачі можуть включати величезну різноманітність технологій та методів: від лекцій, семінарів та тренінгів до кейсів, ділових ігор та мозкових штурмів. Однак вони стикаються з відсутністю інформації про те, у яких випадках ефективніше застосовувати ті чи інші інноваційні технології та як за їх допомогою формувати у майбутніх спеціалістів професійні компетенції.

Таким чином, роль інноваційних інтерактивних технологій у освітньому процесі є беззаперечною. Сучасні педагогічні технології не просто забезпечують високий рівень предметних знань, а й включають технології особистісно орієнтованої освіти. Сучасний викладач, педагог-професіонал має бути широко освіченою, культурною людиною, яка реалізує інноваційні підходи до навчання. Технологізація навчання узгоджується з концепцією безперервної освіти, основна ідея якої полягає в тому, що кожна людина в будь-який період свого життя повинна мати можливість брати участь у навчальному процесі. Готовність до нових знань та навичок збагачує внутрішній світ людини, робить більш змістовною її повсякденне життя.

Список джерел та літератури

1. Антонова О.Є. Педагогічні технології та їх класифікація як наукова проблема // Сучасні технології в освіті. Ч. 1. Сучасні технології навчання: наук.-допом. бібліогр. покажч. Вип. 2 / НАПН України, ДНПБ України ім. В. О. Сухомлинського; [упоряд.: Філімонова Т. В., Тарнавська С. В., Орищенко І. О. та ін.; наук. консультант Антонова О. Є.; наук. ред. Березівська Л. Д.]. Київ, 2015. С. 8-15.

2. Дичківська І.М. Інноваційні педагогічні технології ; 3-є вид., випр.. Київ : Академвидав, 2015. 304 с.

3. Дубасенюк О.А. Інновації в сучасній освіті. Інновації в освіті: інтеграція науки і практики: збірник науково-методичних праць / за заг. ред. О.А. Дубасенюк. Житомир: ЖДУ ім. І. Франка, 2014. С. 12-28.

4. Дубасенюк О.А. Технологічний підхід до професійно-педагогічної підготовки: пошуки та перспективи // Технології професійно-педагогічної підготовки майбутніх учителів: Навчальний посібник /За ред. О.А.Дубасенюк. Житомир: Житомир. держ. пед.ун-тет, 2001. С. 4-12.

5. Енциклопедія освіти / гол. ред. В.Г. Кремень. Київ : Хрінком Інтер, 2008. С. 338.

6. Інновації в освіті: інтеграція науки і практики: збірник науково-методичних праць / за заг. ред. О.А. Дубасенюк. Житомир: ЖДУ ім. І. Франка, 2014. 492 с.

7. Інноваційні технології навчання: Навч. посібн. для студ. вищих технічних навчальних закладів / [Кол. авторів; відп. ред. Бахтіярова Х.Ш.; наук. ред. Арістова А.В.; упорядн. словника Волобуєва С.В.]. К. : НТУ, 2017. – 172 с.

8. Левківський М.В. Інноваційні навчальні технології // Технології професійно-педагогічної підготовки майбутніх учителів: Навчальний посібник /За ред. О.А.Дубасенюк. Житомир: Житомир. держ. пед.ун-тет, 2001. С. 12-18.

9. Підласий А.І. Педагогічні інновації. Рідна школа. 1998. № 12. С. 3.

10. Скрипник М.І. Інноваційна педагогіка та педагогіка партнерства : робочий зошит для підготовки за освітньою програмою «Підготовка експертів до проведення інституційного аудиту в закладах загальної середньої освіти». URL: <https://lib.iitta.gov.ua/722609/1/%D0%A1%D0%BA%D1%80%D0%B8%D>.

11. Химинець В.В. Інноваційна освітня діяльність/ В.В. Химинець. Ужгород: Інформаційно-видавничий центр ЗППО, 2007. 364 с.

Colloquium-journal №31 (224), 2024

Część 1

(Warszawa, Polska)

ISSN 2520-6990

ISSN 2520-2480

Czasopismo jest zarejestrowany i wydany w Polsce. Czasopismo publikuje artykuły ze wszystkich dziedzin naukowych. Magazyn jest wydawany w języku angielskim, polskim i rosyjskim.

Częstotliwość: co tydzień

Wszystkie artykuły są recenzowane.

Bezpłatny dostęp do elektronicznej wersji magazynu.

Przesyłając artykuł do redakcji, autor potwierdza jego wyjątkowość i jest w pełni odpowiedzialny za wszelkie konsekwencje naruszenia praw autorskich.

Opinia redakcyjna może nie pokrywać się z opinią autorów materiałów.

Przed ponownym wydrukowaniem wymagany jest link do czasopisma.

Materiały są publikowane w oryginalnym wydaniu.

Czasopismo jest publikowane i indeksowane na portalu eLIBRARY.RU,

Umowa z RSCI nr 118-03 / 2017 z dnia 14.03.2017.

Redaktor naczelny - **Paweł Nowak, Ewa Kowalczyk**

«Colloquium-journal»

Wydawca «Interdruk» Poland, Warszawa

Annopol 4, 03-236

Format 60 × 90/8. Nakład 500 egzemplarzy.

E-mail: info@colloquium-journal.org

<http://www.colloquium-journal.org/>